

A kötelezettségesség másrészt az egyes fajok kifogására szolgáló eresztőhálókat használatára vonatkozó tilalom betartásának biztosítása érdekében alkalmazott, hatékony ellenőrzési rendszer hiányában áll, valamint a megállapított jogsértések megbüntetésére vonatkozó intézkedések hiányában. Az ellenőrzések csak a közösségi szabályozásnál kevésbé szigorú nemzeti szabályozás betartására irányulnak, és a kiszabott szankciók az említett szabályozás megsértése esetén enyhék, valamint nem rendelkeznek kellő visszatartó erővel.

(¹) A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EKG tanácsi rendelet (HL L 261., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 70. o.).

(²) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.).

2007. december 17-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-559/07. sz. ügy)

(2008/C 37/31)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: M. Patakia és M. van Beek)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bíróság

– állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel hatályban tartotta a polgári és katonai nyugellátásról szóló görög törvénykönyvnek a férfiak és nők számára eltérő nyugdíjkorhatárt és minimális szolgálati időt előíró rendelkezéseit – nem teljesítette az EK-Szerződés 141. cikkéből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Bizottság, miután megvizsgálta a polgári és katonai nyugellátásról szóló görög törvénykönyv hatályos rendelkezéseit, megállapította, hogy azok akként rendelkeznek, hogy a nők a férfiaktól eltérő korban és az előírt minimális szolgálati idővel kapcsolatban eltérő feltételekkel jogosultak nyugellátásra.
2. A Bizottság a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján úgy ítéli meg, hogy az említett nyugdíjak, amelyeket a volt munkavállaló a munkáltatótól a köztük fennállt munkaviszonyra tekintettel kap, az EK 141. cikk értelmében vett díjazásnak minősülnek. Ezenkívül, az említett nyugdíjrendszerek sajátossága folytán, amelyek a nyugdíjat a megszerzett szolgálati időtől és a munkavállaló nyugdíjazás előtti munkabéréből teszik függővé, az ellátásban részesülő nyugdíjasok – a Bizottság szerint – „a munkavállalók külön kategóriáját” alkotják, miközben a nyugdíjrendszer finanszírozása és kezelése az EK 141. cikk alkalmazása szempontjából nem meghatározó tényező.
3. Hasonlóképpen, a Bizottság szerint nem teljesülnek az EK 141. cikknek az alulreprezentált nem számára a szakmai tevékenységek folytatásának megkönnyítését célzó bizonyos előnyök nyújtásáról szóló (4) bekezdésének alkalmazásához előírt feltételek.

Jelen esetben az említett rendelkezések nem járulnak hozzá azoknak a problémáknak a megoldásához, amelyekkel a nőknek szakmai életpályájuk során szembe kell nézniük, hanem épp ellenkezőleg: megkönnyítik a munkaerőpiacról történő kivonulásukat.

4. Ezenkívül az államszervezet működése zavarainak kockázataira vonatkozólag felhozott igazolás és ennek következtében átmeneti rendelkezések előírása a Bizottság szerint nem meggyőző, minthogy egyrészt a tagállam számára ebből esetleg adódó gazdasági következmények önmagukban nem indokolják a közösségi jog szabályai alkalmazásának időbeli korlátozását, másrészt pedig a Görög Köztársaság lényegében nem bizonyította a felhozott működési zavarok fennállását és mibenlétét.
5. Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy a Görög Köztársaság – mivel hatályban tartotta a polgári és katonai nyugellátásról szóló görög törvénykönyvnek a férfiak és nők számára eltérő nyugdíjkorhatárt és minimális szolgálati időt előíró rendelkezéseit – nem teljesítette az EK 141. cikkéből eredő kötelezettségeit.